3225 2den Beh. af Lovf. sigtende til at fremme Lehns o. s. v. Overg. t. fri Jordeiendom. 3226

summen i Statskassen, samt at denne Fjerdedel efter Bestemmelser, der fastsættes ved Lov, skal anvendes til Forbedring eller Understøttelse for de Fæstere eller deres Efterladte, som have maattet forlade en Fæstegaard i Henhold til Reglen i Loven af 1861 om den tiende Fæstegaards Inddragelse. Denne Fjerdedel skulde altsaa være en Understøttelse til den Del af Landalmuen, som lider Skade ved Loven af 1861, men Udvalget har ikke kunnet slutte sig til dette Forslag. Det formener, at Godseieren, naar en Fæstegaard bortsælges ved Auktion, maa udbetale eller afse af Kjøbesummen ikke en Fjerdedel, men en Trediedel. Det er dette Forhold, som blev godkjendt af Folkethinget ved den sidste Fæsteafløsningslov, der var til Behandling her, og Udvalgets Flertal har troet, at de Erfaringer, der senere ere indvundne med Hensyn til Salg af Fæstegaarde, ikke lede til at forandre denne Anskuelse. Flertallet tror saaledes, at dette Forhold er fremdeles det rette og stiller derfor det Ændringsforslag, at en Fjerdedel forandres til en Trediedel. — Endvidere mener Udvalgets Flertal, at denne Trediedel ikke skal indbetales i Statskassen, men at den uden videre bør betragtes som en Understøttelse eller som en Part af Fæstegaarden, der tilfalder den sidst afdøde Fæsters Efterladte, og Flertallet har derfor stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at denne trediedel Part inden 12 Uger af Godseieren skal udbetales til den sidste Fæsters eller Forpagters Efterladte. Først dersom disse ikke melde sig, skal denne Del af Kjøbesummen indbetales i Statskassen, og det bliver altsaa den sidste Fæsters Efterladtes Sag, hvorvidt de indbyrdes ville enes om at modtage denne Del af Kjøbesummen; gjøre de det ikke, tabe de deres Adkomst til den. Denne Regel er ligeledes foreslaaet af Flertallet i Henhold til det, der blev vedtaget under Behandlingen af den omtalte Fæstelov. — Flertallet har endvidere foreslaaet den Ændring, at de Dele af Kjøbesummerne, som indflyde i Statskassen, vel skulle uddeles til de Efterladte af Fæstere, som maa opgive den tiende Gaard, men kun efter Bestemmelse, tagen paa Finantsloven, saaledes, altsaa, at Beslutning om Anvendelse af disse Summer tages aarlig. Dette er ogsaa, hvis jeg ikke tager feil, tidligere vedtaget her i Thinget, men i ethvert Tilfælde formener Flertallet, at denne Anvendelsesmaade finder sin Begrundelse i, at det til enhver given Tid bedst vil ses, hvem der behøver en saadan Understøttelse, og hvor meget man har at disponere over. Følger man derimod Lovforslaget, skal det een Gang for alle bestemmes ved Lov, hvorledes disse Summer skulle anvendes, og man vil da ikke kunne vide, hvor store Beløb der falder til Uddeling, efterat denne Lov er vedtagen, ligesaa lidt som man vil kunne overse Antallet af de Familier eller deres Efterladte, som ere bragte i en uheldig Stilling ved den strenge Bestemmelse i Loven af 1861 om den tiende Gaard. Derfor tror Udvalgets Flertal, at det vil være mest praktisk, og at det Rette og Billige lettest vil rammes, naar disse Summer først komme under Behandling og til Uddeling ved de aarlige Finantslove. — Det ærede Thing vil under Nr. 134 finde et Ændringsforslag, hvorved jeg alene er nævnt som Forslagsstiller; men det er i Virkeligheden stillet af det samme Flertal, som har stillet de øvrige Ændringsforslag til § 20, og det er blot ved en Uvagtighed fra min Side under Redaktionen af Betænkningen, at de øvrige Stilleres Navne ikke her ere anførte. Dette Forslag under Nr. 34 har Hensyn til Slutningsbestemmelsen i § 20, der vil fritage Godseiere for tvungent Salg af Fæstegods paa løsblevne Majorater, naar de fremlægge en Salgsplan, gjældende for 10 Aar, og med Priser, der ere approberede som billige baade af Indenrigsministeren og af Justitsministeren. Udvalgets Flertal formener, at saadanne Salgsplaner meget vel kunne gjælde, og forsaavidt er det altsaa enigt med Hensyn til Lovforslagets Hovedretning, men det tror, at disse